

[Miljøministeren.]

Til fredningsplanudvalgene er knyttet statsligt finansierede sekretariater, hvis personale omfatter planlæggere med særlig erfaring på fredningsområdet. Udover at varetage fredningsplanudvalgenes sekretariatsmæssige forretninger og ydelse af bistand for fredningsnævnene udøver sekretariaterne lokal bistand for den centrale statslige administration.

De funktioner, der udøves af fredningsplanudvalgene og deres sekretariater, er af såvel rådgivende, planlæggende, arealførelse som af administrativ karakter, ligesom de for samtlige funktionsområder medvirker ved løsningen af både lokale og centrale opgaver.

Udvalgenes hovedopgave er således udarbejdelse af landskabsanalyser og vejledende retningslinier til støtte for andre myndigheders planlægning og administration samt fredningsplaner. Af egentlige beføjelser kan nævnes beføjelsen til at rejse fredningssager samt afgørelser i sager om anlæg i det åbne land.

Fredningsplanudvalgene deltager i planlægningen af statsopkøb af ejendomme til rekreative formål og forestår pleje- og anlægsarbejdet i forbindelse med den rekreative udnyttelse af både fredede og erhvervede arealer.

Udvalgene har herudover som nævnt funktioner i relation til zonenloven, miljøloven og råstofloven samt f. eks. til skovloven, vandløbsloven og loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål.

Gennemgangen af fredningsplanudvalgenes arbejdsopgaver viser, at udvalgene i den grad udgør et integreret led i fredningsarbejdet på det regionale plan, at eventuelle ændringer af fredningsplanlægningens struktur lovtæknisk må forudsættes at ville medføre vidtgående konsekvenser for den lovgivning, hvis administration udvalgene er impliceret i, og der må i denne forbindelse erindres om, at naturfredningsloven, der fik sin nuværende udformning i 1969, blev revideret så sent som i 1972 samtidig med gennemførelsen af en række andre nye eller ændrede planlægningslove. Det fremgår dernæst af gennemgangen, at fredningsplanudvalgene som kollegialt sammensatte organer med tværpolitisk og faglig repræsen-

tation udgør en garanti for, at fredningsinteresserne ikke overhøres i de planlægningsmæssige overvejelser. Det må heller ikke glemmes, at fredningsplanudvalgene og deres sekretariater generelt har afhjulpet et behov for en lokal deltagelse i en række statslige eller statsligt prægede opgaver.

Den nu fremlagte redegørelse for fredningsplanudvalgenes beføjelser og arbejdsområde må indgå i de videre overvejelser om ændringer vedrørende fredningsplanlægningen. I redegørelsen er peget på en række forhold, hvor der konkret kan tænkes gennemfør forankringer ved en justering af lovgivningen og en rationalisering af den bestående administration bl. a. med udgangspunkt i den administrative samling af beslægtede områder under miljøministeriet.

Men redegørelsen vil samtidig være grundlag for overvejelserne om en eventuel nyorganisering af den regionale fredningsplanlægning, som under alle omstændigheder må ses i sammenhæng med og koordineres med den øvrige planlægning.

Ved en bedømmelse af de forskellige modeller, der kan tænkes for en sådan nyorganisering må man gøre sig klart, at varetagelsen af de mindre håndgribelige eller ideelle fredningsinteresser i vid udstrækning har landsomfattende betydning.

Der har i folketinget været bred enighed om den styrkelse af fredningssynene, der er sket i de senere år, og om, at naturfredningsloven i samspillet med den øvrige planlægningslovgivning ikke må svækkes. Efter gennemførelsen af loven om lands- og regionplaner rejser sig i denne forbindelse et særligt spørgsmål med hensyn til, hvordan de fredningsmæssige interesser i arealanvendelsen bedst kan gøres gældende under regionplanlægningen på det kortere og længere sigt.

For at få belyst problemerne har miljøministeriet allerede haft foreløbige drøftelser med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening samt med en række institutioner og foreninger, som har særlig interesse i spørgsmålet.

På det grundlag kan der opstilles forskellige teoretiske muligheder eller modeller.

Adskilligt kan tale for den af Amtsrådsforeningen støttede tanke om at ophæve fredningsplanudvalgene og overføre deres